COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 08.10.2004
COM(2004)643 definitief

2004/0241 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek San Marino waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, alsmede de goedkeuring en ondertekening van het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek San Marino waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

Bij besluit van 16 oktober 2001 heeft de Raad de Commissie gemachtigd onderhandelingen te voeren met Zwitserland, de Verenigde Staten van Amerika, Andorra, Liechtenstein, Monaco en San Marino over passende overeenkomsten om ervoor te zorgen dat deze landen maatregelen van gelijke strekking aannemen als die welke binnen de Gemeenschap zullen worden toegepast met het oog op effectieve belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling. De Commissie diende deze onderhandelingen te voeren in nauwe samenwerking met het voorzitterschap van de Raad en in nauw en regelmatig overleg met de groep op hoog niveau die is ingesteld bij besluit van het Comité van permanente vertegenwoordigers van 13 juni 2001[1] en door de Raad is aangewezen als speciaal comité om de Commissie bij te staan bij deze taak.

Naar aanleiding van het besluit van 16 oktober 2001 heeft de Commissie bovengenoemde derde landen schriftelijk uitgenodigd onderhandelingen te openen, hoewel deze pas werkelijk van start konden gaan nadat de Raad Economische en Financiële Zaken op 13 december 2001 een ontwerptekst voor de richtlijn had goedgekeurd. Een groot aantal bijeenkomsten is sindsdien gehouden op zowel politiek als technisch niveau. Overeenkomstig het besluit van de Raad van 16 oktober 2001 voerde de Commissie deze onderhandelingen in nauw overleg met de opeenvolgende voorzitterschappen van de Raad. De Commissie heeft regelmatig mondeling verslag uitgebracht over de voortgang van deze onderhandelingen bij de Raad en het Europees Parlement. Ook heeft zij op 3 december 2002 aan de Raad Economische en Financiële Zaken een mededeling voorgelegd over de onderhandelingen met derde landen over de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden[2]. Op verzoek van de Raad Economische en Financiële Zaken zijn de onderhandelingen over belastingheffing op inkomsten uit spaargelden vervolgens voortgezet.

Op 3 juni 2003 verklaarde de Raad dat de ontwerpovereenkomst met Zwitserland, als ingediend door de Commissie op 28 mei 2003, het eindbod voor een overeenkomst tussen de EU en Zwitserland was. In de notulen is verder vermeld:

- *"De vier elementen van deze overeenkomst betreffende de belasting op de rente van spaargelden vormen ook de basis voor overeenkomsten tussen de Europese Unie en Liechtenstein, Andorra, Monaco en San Marino. ...."*

Volgens een eerder besluit van de Raad op 21 januari 2003 zijn deze vier elementen:

- *Inhouding en bronheffing: Zwitserland zal dezelfde inhoudings- en bronheffingspercentages toepassen als België, Luxemburg en Oostenrijk…*

- *Verdeling van de opbrengsten: Zwitserland zal de opbrengsten van de inhouding van belasting delen en de in de Gemeenschap gebruikte 75/25-verdeelsleutel aanvaarden…*

- *Vrijwillige verstrekking van gegevens*

Herzieningsclausule met de volgende strekking: "De Overeenkomstsluitende Partijen treden ten minste om de drie jaar of op verzoek van een van de Partijen met elkaar in overleg om de technische werking van de Overeenkomst te evalueren en - indien de Overeenkomstsluitende

---

[1] PB C 183 van 29.6.2001, blz. 1.

[2] SEC(2002) 1287 def. van 27.11.2002.

Partijen zulks nodig achten - te verbeteren. Wanneer België, Luxemburg en Oostenrijk overgaan van een bronheffing op automatische informatie-uitwisseling, in overeenstemming met de richtlijn, treden de Overeenkomstsluitende Partijen in ieder geval met elkaar in overleg om na te gaan of er in het licht van de internationale ontwikkelingen wijzigingen moeten worden aangebracht in de Overeenkomst.

Zwitserland zal desgevraagd informatie uitwisselen over alle strafrechtelijke en civielrechtelijke gevallen van fraude of vergelijkbare overtredingen van belastingplichtigen…"

De Overeenkomst met San Marino, waarin deze vier elementen zijn opgenomen, wordt thans met het oog op de ondertekening en sluiting ervan aan de Raad voorgelegd. Bij de Overeenkomst gaat een Memorandum van Overeenstemming tussen de Republiek San Marino enerzijds en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten anderzijds. Overeenkomstig de conclusies van de Raad Economische en Financiële Zaken van 21 januari 2003 wordt in het Memorandum van Overeenstemming bevestigd dat de Europese Gemeenschap, tijdens de overgangsperiode waarin bij Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003[3] wordt voorzien, besprekingen opent met andere belangrijke financiële centra om ertoe bij te dragen dat in deze rechtsgebieden maatregelen van gelijke strekking worden aangenomen als die welke door de Gemeenschap zullen worden toegepast. Verder bepaalt het Memorandum van Overeenstemming dat de overeengekomen maatregelen in goed vertrouwen ten uitvoer zullen worden gelegd en dat de partijen geen eenzijdige stappen zullen ondernemen die afbreuk kunnen doen aan de Overeenkomst, zonder legitieme reden. Indien er enig substantieel verschil wordt bemerkt tussen het toepassingsgebied van Richtlijn 2003/48/EG van de Raad en dat van de Overeenkomst, gaan de Overeenkomstsluitende partijen zonder verwijl besprekingen aan om ervoor te zorgen dat de gelijke strekking van de maatregelen waarin de Overeenkomst voorziet, wordt gehandhaafd.

Verder wordt in het Memorandum verklaard dat de sluiting van belastingovereenkomsten met lidstaten van de Europese Unie en San Marino's toezegging om in dit kader informatie uit te wisselen overeenkomstig de OESO-normen, de samenwerking op economisch en fiscaal gebied zouden versterken en dat als erkenning van de door San Marino geleverde inspanningen overleg zou kunnen plaatsvinden tussen San Marino en de lidstaten van de Europese Unie teneinde de dubbele belasting van verschillende vormen van inkomsten op bilaterale basis te verminderen of te voorkomen.

Tot slot is in het Memorandum bepaald dat de partijen zo spoedig mogelijk met elkaar in overleg treden teneinde:

– de voorwaarden te bekijken voor een geleidelijke verbetering van de wederzijdse vrije toegang tot de financiële markten van beide partijen. Als voorwaarde vooraf geldt dat de desbetreffende prudentiële regels en het toezicht op de betrokken Sanmarinese marktdeelnemers van dien aard moeten zijn dat het goede functioneren van de interne markt in de betrokken sectoren niet in het gedrang komt. De overname en de tenuitvoerlegging van het bestaande en toekomstige acquis communautaire in de desbetreffende sectoren van bedrijvigheid door de Republiek San Marino moeten de grondslag vormen van een eventuele overeenkomst terzake. Een dergelijke overeenkomst moet er tevens in voorzien dat de Republiek San Marino zich verbindt

[3] PB L 157 van 26.6.2003, blz. 38.

tot tenuitvoerlegging van andere communautaire regels, zowel de huidige als die welke in de toekomst zullen worden vastgesteld, bijvoorbeeld op het gebied van mededinging en belastingen, die mede garanderen dat de interne markt in de betrokken sectoren goed functioneert.

– de mogelijkheden te bekijken voor een vereenvoudiging van de procedures die zijn vastgesteld in hun Overeenkomst tot instelling van een douane-unie en samenwerking. In dit verband is de Republiek San Marino bereid geautomatiseerde procedures vast te leggen naar analogie van het INTRASTAT-systeem.

– de mogelijkheden te bekijken voor het verlenen van toegang aan onderdanen van de Republiek San Marino tot door de Europese Gemeenschap opgezette programma's voor onderzoek, studie en hogere opleidingen.

Volgens de Commissie is de tekst van de Overeenkomst in overeenstemming met de onderhandelingsrichtsnoeren die op 16 oktober 2001 door de Raad werden goedgekeurd. De Raad heeft op 2 juni van dit jaar zijn politieke goedkeuring aan de tekst gegeven en de bovengenoemde groep op hoog niveau van de Raad heeft op 9 juni zijn instemming met de precieze inhoud van de Overeenkomst en het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming bevestigd.

De Commissie stelt voor dat de Raad zijn goedkeuring hecht aan de bijgaande voorstellen voor:

– een besluit betreffende de ondertekening van de Overeenkomst waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, alsmede de goedkeuring en ondertekening van het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming, en

– een besluit betreffende de sluiting van bovengenoemde Overeenkomst overeenkomstig de in artikel 300 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap vastgestelde procedures.

Artikel 300, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap bepaalt dat de Raad met eenparigheid van stemmen besluit wanneer het akkoord betrekking heeft op een gebied waarvoor, wat de aanneming van de interne voorschriften betreft, eenparigheid vereist is. Aangezien de interne voorschriften op het gebied waarop deze Overeenkomst betrekking heeft, zijn aangenomen op basis van artikel 94 van het Verdrag, is de Commissie van mening dat de Raad het voorstel voor een besluit met eenparigheid van stemmen dient goed te keuren. Blijkens de conclusies van de Raad Economische en Financiële Zaken van 21 januari 2003 is de Raad het ermee eens dat de Overeenkomst met de Republiek San Marino moet worden gesloten op basis van eenparigheid van stemmen.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de ondertekening van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek San Marino waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, alsmede de goedkeuring en ondertekening van het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 94 juncto artikel 300, lid 2, eerste alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie[4],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op 16 oktober 2001 heeft de Raad de Commissie gemachtigd onderhandelingen te voeren met de Republiek San Marino over een passende overeenkomst om te bereiken dat de Republiek San Marino maatregelen aanneemt van gelijke strekking als die welke binnen de Gemeenschap zullen worden toegepast met het oog op effectieve belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling.

(2) De tekst van de Overeenkomst die het resultaat vormt van de onderhandelingen, sluit aan bij de onderhandelingsrichtsnoeren van de Raad. Bij de Overeenkomst gaat een Memorandum van Overeenstemming tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de Republiek San Marino anderzijds.

[4] PB C […] van […], blz. […].

(3) Onder voorbehoud van de vaststelling van een besluit betreffende de sluiting van de Overeenkomst op een later tijdstip is het wenselijk dat de twee documenten, die op 12 juli 2004 werden geparafeerd, worden ondertekend en dat de goedkeuring van het Memorandum van Overeenstemming door de Raad wordt bevestigd,

BESLUIT:

Enig artikel

Onder voorbehoud van de vaststelling van een besluit betreffende de sluiting van de Overeenkomst op een later tijdstip wordt de voorzitter van de Raad gemachtigd de personen aan te wijzen die bevoegd zijn de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek San Marino waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, het bijbehorende Memorandum van Overeenstemming en de in artikel 21, lid 2, van de Overeenkomst en de laatste alinea van het Memorandum van Overeenstemming bedoelde brieven namens de Europese Gemeenschap te ondertekenen.

De tekst van bovengenoemd Memorandum van Overeenstemming, dat aan dit besluit is gehecht, wordt door de Raad goedgekeurd.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

BIJLAGE

Memorandum van Overeenstemming

tussen de Europese Gemeenschap, het Koninkrijk België, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

en

de Republiek San Marino

MEMORANDUM VAN OVEREENSTEMMING

tussen

de Europese Gemeenschap,
het Koninkrijk België,
de Tsjechische Republiek,
het Koninkrijk Denemarken,
de Bondsrepubliek Duitsland,
de Republiek Estland,
de Helleense Republiek,
het Koninkrijk Spanje,
de Franse Republiek,
Ierland,
de Italiaanse Republiek,
de Republiek Cyprus,
de Republiek Letland,
de Republiek Litouwen,
het Groothertogdom Luxemburg,
de Republiek Hongarije,
de Republiek Malta,
het Koninkrijk der Nederlanden,
de Republiek Oostenrijk,
de Republiek Polen,
de Portugese Republiek,
de Republiek Slovenië,
de Slowaakse Republiek,
de Republiek Finland,
het Koninkrijk Zweden,
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland
en

de Republiek San Marino

Ter gelegenheid van de sluiting van een overeenkomst waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (hierna "de richtlijn" genoemd), hebben de Europese Gemeenschap, het Koninkrijk België, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Republiek Estland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, Ierland, de Italiaanse Republiek, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, het Groothertogdom Luxemburg, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, het Koninkrijk der Nederlanden, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, de Portugese Republiek, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek, de Republiek Finland, het Koninkrijk Zweden, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, en

de Republiek San Marino dit Memorandum van Overeenstemming ondertekend, dat een aanvulling is op die overeenkomst.

1. De ondertekenaars van dit Memorandum van Overeenstemming zijn van oordeel dat de overeenkomst tussen de Republiek San Marino en de Europese Gemeenschap waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in de richtlijn, een aanvaardbare en evenwichtige overeenkomst vormt die de belangen van beide partijen beschermt. Zij zullen de overeengekomen maatregelen derhalve in goed vertrouwen toepassen en geen eenzijdige stappen ondernemen die afbreuk kunnen doen aan deze Overeenkomst, zonder geldige reden. Indien er enig substantieel verschil wordt bemerkt tussen het toepassingsgebied van de op 3 juni 2003 aangenomen richtlijn (Richtlijn 2003/48/EG van de Raad) en dat van de Overeenkomst, met name met betrekking tot de artikelen 4 en 6 van de Overeenkomst, treden de Overeenkomstsluitende partijen onmiddellijk met elkaar in overleg overeenkomstig artikel 15, lid 1, van de Overeenkomst, teneinde ervoor te zorgen dat de gelijke strekking van de maatregelen waarin de Overeenkomst voorziet, wordt gehandhaafd. De ondertekenaars van dit Memorandum van Overeenstemming nemen ervan akte dat de definitie van belastingfraude met het oog op de toepassing van artikel 13 van de Overeenkomst uitsluitend ziet op de behoeften inzake belasting van spaargelden in het kader van deze Overeenkomst en op generlei wijze vooruitloopt op ontwikkelingen en/of beslissingen met betrekking tot belastingfraude in andere omstandigheden en andere fora.

2. Tijdens de overgangsperiode waarin bij de richtlijn wordt voorzien, opent de Europese Gemeenschap besprekingen met andere belangrijke financiële centra om ertoe bij te dragen dat in deze rechtsgebieden maatregelen van gelijke strekking worden aangenomen als die welke door de Gemeenschap worden toegepast.

3. Overwegende dat de Republiek San Marino naar een sterkere integratie in de Europese economische ruimte streeft en te dien einde volledige participatie in het Europese bancaire en financiële systeem passend en wenselijk acht, zullen San Marino en de Europese Gemeenschap zo spoedig mogelijk met elkaar in overleg treden teneinde de voorwaarden vast te stellen voor een wederzijdse erkenning van de prudentiële voorschriften en systemen van beide partijen op het gebied van de financiële diensten, inclusief verzekeringen. Teneinde te garanderen dat het goede functioneren van de interne markt in de desbetreffende economische sectoren niet in het gedrang komt, verbindt de Republiek San Marino zich er in dit verband toe het toepasselijke bestaande en toekomstige acquis communautaire, met inbegrip van de desbetreffende prudentiële regels en het toezicht op de betrokken Sanmarinese marktdeelnemers, over te nemen en ten uitvoer te leggen. Een eventuele overeenkomst terzake kan er tevens in voorzien dat de Republiek San Marino zich ertoe verbindt andere relevante communautaire regels, zowel de huidige als die welke in de toekomst zullen

worden vastgesteld, bijvoorbeeld op het gebied van mededinging en belastingen, ten uitvoer te leggen.

4. In deze context waarin de betrekkingen worden aangehaald, zouden de sluiting van belastingovereenkomsten met lidstaten van de Europese Unie en San Marino's toezegging om in dit kader informatie uit te wisselen overeenkomstig de OESO-normen, de samenwerking op economisch en fiscaal gebied versterken. Als erkenning van de door San Marino geleverde inspanningen zou overleg kunnen plaatsvinden tussen San Marino en de lidstaten van de Europese Unie teneinde de dubbele belasting van verschillende vormen van inkomsten op bilaterale basis te verminderen of te voorkomen.

5. De Europese Gemeenschap en de Republiek San Marino zullen voorts in overleg treden teneinde:

   – vast te stellen op welke wijze de procedures in hun Overeenkomst tot instelling van een douane-unie en samenwerking kunnen worden vereenvoudigd. In dit verband is de Republiek San Marino bereid geautomatiseerde procedures vast te leggen naar analogie van het INTRASTAT-systeem.

   – de mogelijkheden die onderdanen en ondernemingen van de Republiek San Marino thans hebben om deel te nemen aan communautaire programma's en activiteiten op het gebied van onderzoek en ontwikkeling, beter te benutten.

Gedaan te ……. op …….. en opgesteld in twee exemplaren in de Spaanse, Deense, Duitse, Griekse, Engelse, Franse, Italiaanse, Nederlandse, Portugese, Finse en Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

De exemplaren in de Tsjechische, Estse, Letse, Litouwse, Hongaarse, Maltese, Poolse, Slowaakse en Sloveense taal worden door de Overeenkomstsluitende partijen geauthentiseerd op basis van een briefwisseling. Zij zijn eveneens authentiek, op dezelfde wijze als de teksten in de in voorgaande alinea genoemde talen.

Handtekeningen

2004/0241 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek San Marino waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 94 juncto artikel 300, lid 2, eerste alinea, artikel 300, lid 3, eerste alinea en artikel 300, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie[5],

Gezien het advies van het Europees Parlement[6],

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Op 16 oktober 2001 heeft de Raad de Commissie gemachtigd onderhandelingen te voeren met de Republiek San Marino over een passende overeenkomst om te bereiken dat de Republiek San Marino maatregelen aanneemt van gelijke strekking als die welke binnen de Gemeenschap zullen worden toegepast met het oog op effectieve belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling.

(2) De tekst van de Overeenkomst die het resultaat vormt van de onderhandelingen, sluit aan bij de onderhandelingsrichtsnoeren van de Raad. Bij de Overeenkomst gaat een Memorandum van Overeenstemming tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en de Republiek San Marino anderzijds, waarvan de tekst aan Besluit …/…/EG van de Raad van […] 2004 is gehecht.

(3) Toepassing van de bepalingen van Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling is afhankelijk van toepassing door de Republiek San Marino van maatregelen van gelijke strekking als die welke in genoemde richtlijn zijn vervat, overeenkomstig een door de Republiek San Marino en de Europese Gemeenschap gesloten Overeenkomst.

(4) Overeenkomstig Besluit …/…/EG van de Raad van […] 2004 en onder voorbehoud van de vaststelling van een besluit betreffende de sluiting van de Overeenkomst op een

[5] PB C […] van […], blz. […].
[6] PB C […] van […], blz. […].

later tijdstip werd de Overeenkomst op […] 2004 namens de Europese Gemeenschap ondertekend.

(5) Deze Overeenkomst dient namens de Gemeenschap te worden goedgekeurd.

(6) Er dient te worden voorzien in een eenvoudige en snelle procedure voor de eventuele aanpassing van bijlagen I en II bij de Overeenkomst,

BESLUIT:

Artikel 1

De Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek San Marino waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling wordt namens de Europese Gemeenschap goedgekeurd.

De tekst van de Overeenkomst is aan dit besluit gehecht.

Artikel 2

De Commissie wordt gemachtigd namens de Gemeenschap wijzigingen van de bijlagen bij de Overeenkomst goed te keuren, teneinde overeenstemming te garanderen met de krachtens artikel 5, onder a), van Richtlijn 2003/48/EG ter kennis gebrachte gegevens betreffende de bevoegde autoriteiten en de gegevens in de bijlage daarbij.

Artikel 3

De voorzitter van de Raad verricht namens de Gemeenschap de in artikel 16, lid 1, van de Overeenkomst bedoelde kennisgeving[7].

Artikel 4

Dit besluit wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

[7] De datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst zal door het Secretariaat-generaal van de Raad in het Publicatieblad van de Europese Unie worden bekendgemaakt.

BIJLAGE

Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek San Marino waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling

Overeenkomst

tussen

de Europese Gemeenschap

en

de Republiek San Marino

waarbij wordt voorzien in maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling

De Europese Gemeenschap

en

de Republiek San Marino

dan wel al naar gelang de context "Overeenkomstsluitende partij" of "Overeenkomstsluitende partijen" genoemd,

hebben de volgende Overeenkomst gesloten:

Artikel 1

Doel

1. Deze Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek San Marino strekt ertoe de bestaande nauwe banden tussen beide partijen te consolideren en uit te breiden door middel van de vaststelling van maatregelen van gelijke strekking als die welke zijn vervat in Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (hierna “de richtlijn” genoemd) ten gunste van uiteindelijk gerechtigden die een natuurlijke persoon zijn en hun fiscale woonplaats in een lidstaat van de Europese Gemeenschap hebben.

2. De Republiek San Marino stelt de nodige maatregelen vast en voorziet met name in procedure- en sanctiebepalingen opdat de op haar grondgebied gevestigde uitbetalende instanties de voor de uitvoering van deze Overeenkomst noodzakelijke taken uitvoeren, ongeacht de vestigingsplaats van de debiteur van de rentedragende schuldvordering.

Artikel 2

Definitie van uiteindelijk gerechtigde

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder "uiteindelijk gerechtigde" verstaan elke natuurlijke persoon die een rentebetaling ontvangt, of ten gunste van wie een

rentebetaling wordt bewerkstelligd, tenzij deze aantoont dat de rentebetaling niet te zijner gunste is ontvangen of bewerkstelligd is. Dit betekent:

(a) dat hij handelt als uitbetalende instantie in de zin van artikel 4, of

(b) dat hij handelt namens een rechtspersoon, een beleggingsfonds of een vergelijkbaar of daarmee gelijkgesteld lichaam voor collectieve belegging in effecten, of

(c) dat hij handelt namens een andere natuurlijke persoon die de uiteindelijk gerechtigde is en hij aan de uitbetalende instantie overeenkomstig artikel 3 de identiteit van die uiteindelijk gerechtigde bekendmaakt.

2. Indien de uitbetalende instantie beschikt over gegevens die doen vermoeden dat de natuurlijke persoon die een rentebetaling ontvangt of ten gunste van wie een rentebetaling wordt bewerkstelligd, niet de uiteindelijk gerechtigde is, en die persoon noch onder a) noch onder b) van lid 1 valt, moet zij redelijke maatregelen nemen om de identiteit van de uiteindelijk gerechtigde vast te stellen, overeenkomstig artikel 3. Indien de uitbetalende instantie de uiteindelijk gerechtigde niet kan identificeren, behandelt zij de natuurlijke persoon in kwestie als de uiteindelijk gerechtigde.

Artikel 3

Identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde

Om de identiteit en de woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde in de zin van artikel 2 te bepalen, houdt de uitbetalende instantie gegevens bij met betrekking tot diens naam, voornaam, adres en woonplaats in overeenstemming met de Sanmarinese woeker- en antiwitwaswet. Voor contractuele betrekkingen die zijn aangegaan of transacties die bij ontstentenis van contractuele betrekkingen zijn verricht op of na 1 januari 2004, wordt de woonplaats van natuurlijke personen die een door een lidstaat uitgereikt paspoort of officieel identiteitsbewijs overleggen en die verklaren ingezetene te zijn van een ander land dan de Republiek San Marino of een lidstaat, vastgesteld op basis van een fiscalewoonplaatsverklaring die is afgegeven door de bevoegde autoriteit van het land waarvan de natuurlijke persoon verklaart ingezetene te zijn. Wordt een dergelijke verklaring niet overgelegd, dan wordt de natuurlijke persoon geacht zijn woonplaats te hebben in de lidstaat die het paspoort of enig ander officieel identiteitsbewijs heeft uitgereikt.

Artikel 4

Definitie van uitbetalende instantie

Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder “uitbetalende instantie” in de Republiek San Marino verstaan banken volgens het Sanmarinese bankrecht evenals marktdeelnemers inclusief in San Marino ingezeten dan wel gevestigde natuurlijke en rechtspersonen, personen-vennootschappen en vaste inrichtingen van buitenlandse vennootschappen, die, zelfs als dit slechts incidenteel geschiedt, activa van derde partijen in ontvangst nemen, houden, daarmee beleggingen verrichten of die overdragen, of die tijdens hun activiteiten enkel rente betalen of bewerkstelligen.

Artikel 5

Definitie van bevoegde autoriteit

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder “bevoegde autoriteiten” van de Overeenkomstsluitende partijen verstaan de in bijlage I genoemde autoriteiten.

2. Voor landen die niet tot de Overeenkomstsluitende partijen behoren, is de bevoegde autoriteit de voor de toepassing van bilaterale of multilaterale verdragen aangewezen autoriteit of, bij ontstentenis daarvan, iedere andere autoriteit die bevoegd is om een fiscalewoonplaatsverklaring af te geven.

Artikel 6

Definitie van rentebetaling

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst wordt onder "rentebetaling" verstaan:

   (a) rente, uitbetaald of bijgeschreven op een rekening, die is terug te voeren op enigerlei schuldvordering, al dan niet gedekt door hypotheek of voorzien van een winstdelingsclausule, en met name de opbrengsten van overheidspapier en obligatieleningen, inclusief daaraan gehechte premies en prijzen; boete voor te late betaling wordt niet als rentebetaling aangemerkt;

   (b) rente die is aangegroeid of gekapitaliseerd op het moment van de verkoop, terugbetaling of aflossing van de onder a) bedoelde schuldvorderingen;

   (c) inkomsten uit rentebetalingen, hetzij rechtstreeks, hetzij via een entiteit als bedoeld in artikel 4, lid 2, van de richtlijn, uitgekeerd door:

      (i) instellingen voor collectieve belegging of vergelijkbare of daarmee gelijkgestelde lichamen voor collectieve belegging in effecten die op het in artikel 19 bedoelde grondgebied zijn gevestigd,

      (ii) in een lidstaat gevestigde entiteiten die van de keuzemogelijkheid van artikel 4, lid 3, van de richtlijn gebruikmaken en de uitbetalende instantie daarvan op de hoogte brengen,

      (iii) instellingen voor collectieve belegging of vergelijkbare of daarmee gelijkgestelde lichamen voor collectieve belegging in effecten die buiten het in artikel 19 bedoelde grondgebied zijn gevestigd;

   (d) inkomsten die zijn gerealiseerd bij de verkoop, terugbetaling of aflossing van aandelen of bewijzen van deelneming in de volgende instellingen en entiteiten, indien deze rechtstreeks of middelijk via andere hierna bedoelde instellingen voor collectieve belegging of entiteiten meer dan 40% van hun vermogen beleggen in de onder a) bedoelde schuldvorderingen:

(i) instellingen voor collectieve belegging of vergelijkbare of daarmee gelijkgestelde lichamen voor collectieve belegging in effecten die op het in artikel 19 bedoelde grondgebied zijn gevestigd,

(ii) in een lidstaat gevestigde entiteiten die van de keuzemogelijkheid van artikel 4, lid 3, van de richtlijn gebruikmaken en de uitbetalende instantie daarvan op de hoogte brengen,

(iii) instellingen voor collectieve belegging of vergelijkbare of daarmee gelijkgestelde lichamen voor collectieve belegging in effecten die buiten het in artikel 19 bedoelde grondgebied zijn gevestigd.

De Republiek San Marino beschikt echter slechts over de mogelijkheid de inkomsten vermeld onder d) onder de definitie van rente te laten vallen voorzover deze inkomsten rechtstreeks of middellijk afkomstig zijn van rentebetalingen in de zin van de punten a) en b).

2. Wat betreft lid 1, onder c) en d), wordt, indien een uitbetalende instantie geen informatie heeft over het deel van de inkomsten dat voortkomt uit rentebetalingen, het volledige bedrag aan inkomsten als rentebetaling aangemerkt.

3. Wat betreft lid 1, onder d), wordt, indien een uitbetalende instantie geen informatie heeft over het percentage van het vermogen dat is belegd in schuldvorderingen of in aandelen of bewijzen van deelneming als omschreven onder dat punt, dat percentage geacht meer dan 40% te bedragen. Indien zij het bedrag van de door de uiteindelijk gerechtigde gerealiseerde inkomsten niet kan bepalen, worden de inkomsten geacht de opbrengst van de verkoop, aflossing of terugbetaling van de aandelen of bewijzen van deelneming te zijn.

4. Wat betreft lid 1, onder b) en d), kan de Republiek San Marino op haar grondgebied gevestigde uitbetalende instanties ertoe verplichten om de rente over een periode van ten hoogste één jaar op jaarbasis te berekenen, en kan zij deze geannualiseerde rente als een rentebetaling beschouwen, zelfs als tijdens die periode geen verkoop, terugbetaling of aflossing heeft plaatsgevonden.

5. In afwijking van lid 1, onder c) en d), kan de Republiek San Marino de in die bepalingen bedoelde inkomsten die afkomstig zijn van op haar grondgebied gevestigde instellingen of entiteiten, van de definitie van rentebetaling uitsluiten wanneer beleggingen in schuldvorderingen als bedoeld in lid 1, onder a), niet meer dan 15% van het vermogen van de desbetreffende entiteiten uitmaken.

Als de Republiek San Marino besluit deze mogelijkheid te benutten, wordt deze keuze na kennisgeving van de andere Overeenkomstsluitende partij bindend voor beide Overeenkomstsluitende partijen.

6. Het percentage als bedoeld in lid 1, onder d), en in lid 3 wordt na 31 december 2010 25%.

7. De in lid 1, onder d), en in lid 5 genoemde percentages worden bepaald aan de hand van de beleggingspolitiek zoals die in het fondsreglement of de statuten van de betrokken instellingen of entiteiten is neergelegd en, bij ontstentenis daarvan, op basis van de feitelijke samenstelling van de beleggingsportefeuille van de instellingen of entiteiten.

Artikel 7

Bronbelasting

1. Indien de uiteindelijk gerechtigde woonachtig is in een lidstaat van de Europese Gemeenschap, heft de Republiek San Marino gedurende de eerste drie jaar vanaf de datum van toepassing van deze Overeenkomst een bronbelasting tegen een tarief van 15%, gedurende de volgende drie jaar tegen een tarief van 20% en daarna tegen een tarief van 35%.

2. De uitbetalende instantie houdt de bronbelasting op de volgende wijze in:

   (a) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 1, onder a): op het bedrag van de uitbetaalde of bijgeschreven rente;

   (b) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 1, onder b) of d): op het bedrag van de rente of inkomsten als bedoeld onder die punten, of door een heffing van vergelijkbare omvang, ten laste van de ontvanger, op het totaalbedrag van de opbrengst van de verkoop, terugbetaling of aflossing;

   (c) in het geval van een rentebetaling in de zin van artikel 6, lid 1, onder c): op het bedrag van de inkomsten als bedoeld onder dat punt;

   (d) wanneer de Republiek San Marino van de keuzemogelijkheid van artikel 6, lid 4, gebruikmaakt: op het bedrag van de op jaarbasis berekende rente.

3. Voor de toepassing van het bepaalde in lid 2, onder a) en b), wordt de bronbelasting geheven naar rata van de periode dat de uiteindelijk gerechtigde houder van de schuldvordering was. Ingeval de uitbetalende instantie de duur van die periode niet kan vaststellen met de informatie waarover zij beschikt, gaat zij ervan uit dat de uiteindelijk gerechtigde over de gehele periode dat de vordering heeft bestaan, de houder ervan is geweest, tenzij hij de datum van verkrijging aantoont.

4. Belastingen, andere dan die waarin deze Overeenkomst voorziet, op eenzelfde rentebetaling, en met name de door de Republiek San Marino geheven bronbelastingen op rente-inkomsten van Sanmarinese bron, worden in mindering gebracht op het overeenkomstig dit artikel berekende bedrag van de bronbelasting.

5. De heffing van bronbelasting door de in de Republiek San Marino gevestigde uitbetalende instantie belet de lidstaat van de Europese Gemeenschap waar de uiteindelijk gerechtigde zijn fiscale woonplaats heeft, niet de inkomsten te belasten overeenkomstig zijn nationale recht. Indien een belastingplichtige inkomsten uit rente, uitgekeerd door een in de Republiek San Marino gevestigde uitbetalende instantie, meldt aan de belastingautoriteiten van de lidstaat van de Europese Gemeenschap waar hij woonachtig is, worden deze inkomsten uit rente in die lidstaat tegen dezelfde tarieven belast als die welke worden toegepast op de rente die in die lidstaat wordt ontvangen.

Artikel 8

Verdeling van belastingopbrengsten

1. De Republiek San Marino behoudt 25% van de opbrengsten van de in artikel 7 genoemde bronbelasting en draagt 75% van de opbrengsten over aan de lidstaat van de Europese Gemeenschap waar de uiteindelijk gerechtigde van de rentebetaling woonachtig is.

2. Die overdrachten vinden in een tranche per lidstaat van de Europese Gemeenschap plaats, uiterlijk binnen een periode van zes maanden volgend op het eind van het belastingjaar in de Republiek San Marino.

3. De Republiek San Marino ziet erop toe dat het systeem voor de verdeling van de belastingopbrengsten correct functioneert.

Artikel 9

Vrijwillige verstrekking van gegevens

1. De Republiek San Marino voorziet in een procedure die de in artikel 2 gedefinieerde uiteindelijk gerechtigde de mogelijkheid biedt de in artikel 7 genoemde bronbelasting te vermijden door zijn in de Republiek San Marino gevestigde uitbetalende instantie uitdrukkelijk te machtigen de rentebetalingen ter kennis te brengen van de bevoegde autoriteit van de Republiek San Marino. Die machtiging betreft alle rentebetalingen welke door die uitbetalende instantie worden verricht aan of bewerkstelligd ten onmiddelijke gunste van de uiteindelijk gerechtigde.

2. De minimale gegevens die door de uitbetalende instantie dienen te worden verstrekt ingeval van uitdrukkelijke machtiging door de uiteindelijk gerechtigde zijn:

   (a) de overeenkomstig artikel 3 van deze Overeenkomst bepaalde identiteit en woonplaats van de uiteindelijk gerechtigde, zo mogelijk aangevuld met het fiscaal identificatienummer dat werd toegekend door de lidstaat van de Europese Gemeenschap waar de uiteindelijk gerechtigde woonachtig is;

   (b) de naam en het adres van de uitbetalende instantie;

   (c) het rekeningnummer van de uiteindelijk gerechtigde of, bij ontstentenis daarvan, een eenduidige omschrijving van de rentedragende schuldvordering, en

   (d) het in overeenstemming met artikel 6 van deze Overeenkomst vastgestelde bedrag van de rentebetaling.

3. De bevoegde autoriteit van de Republiek San Marino verstrekt de in lid 2 bedoelde gegevens aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van de Europese Gemeenschap waar de uiteindelijk gerechtigde woonachtig is. Deze gegevensverstrekking geschiedt automatisch en ten minste eenmaal per jaar, binnen zes maanden na afloop van het belastingjaar in de Republiek San Marino, voor alle gedurende dat jaar verrichte rentebetalingen.

Artikel 10

Voorkoming van dubbele belasting

1. De lidstaat van de Europese Gemeenschap die de fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde is, ziet erop toe dat de heffing van de in artikel 7 genoemde bronbelasting niet tot dubbele belasting leidt, overeenkomstig het bepaalde in de leden 2 en 3.

2. Indien door de uiteindelijk gerechtigde ontvangen rente in de Republiek San Marino aan de in artikel 7 genoemde bronbelasting werd onderworpen, kent de lidstaat van de Europese Gemeenschap die de fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde is, hem overeenkomstig zijn nationale recht een belastingverrekening toe die gelijk is aan het bedrag van de ingehouden belasting. Indien dit bedrag hoger is dan de krachtens zijn nationale recht verschuldigde belasting over het totale bedrag van de rentebetaling waarover de in artikel 7 genoemde bronbelasting werd geheven, restitueert de lidstaat van de Europese Gemeenschap die de fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde is, het bedrag dat teveel is ingehouden aan laatstgenoemde.

3. Indien rente die de uiteindelijk gerechtigde heeft ontvangen, behalve aan de in artikel 7 genoemde bronbelasting ook onderworpen is geweest aan andere bronbelastingen, en de lidstaat van de Europese Gemeenschap die de fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde is, naar nationaal recht of overeenkomstig verdragen ter voorkoming van dubbele belasting voor een dergelijke bronbelasting belastingverrekening toekent, wordt deze andere bronbelasting verrekend alvorens de procedure van lid 2 wordt toegepast.

4. De lidstaat van de Europese Gemeenschap die de fiscale woonstaat van de uiteindelijk gerechtigde is, kan de belastingverrekeningsregeling bedoeld in de leden 2 en 3 hierboven vervangen door restitutie van de in artikel 7 genoemde bronbelasting.

Artikel 11

Verhandelbare schuldinstrumenten

1. Vanaf de toepassingsdatum van deze Overeenkomst en zolang ten minste één lidstaat van de Europese Gemeenschap ook soortgelijke bepalingen toepast, maar uiterlijk tot 31 december 2010, worden binnenlandse en internationale obligaties en andere verhandelbare schuldinstrumenten die voor het eerst zijn uitgegeven vóór 1 maart 2001 of waarvan het oorspronkelijke emissieprospectus vóór die datum is goedgekeurd door de daartoe bevoegde autoriteiten van de uitgevende staat, niet aangemerkt als schuldvorderingen in de zin van artikel 6, lid 1, onder a), op voorwaarde dat op of na 1 maart 2002 geen vervolgemissies van dergelijke verhandelbare schuldinstrumenten plaatsvinden.

   Zolang echter ten minste één lidstaat van de Europese Gemeenschap ook bepalingen toepast van soortgelijke strekking als die welke in artikel 7 van deze Overeenkomst zijn vastgesteld, blijven de bepalingen van dit artikel na 31 december 2010 gelden voor verhandelbare schuldinstrumenten:

   – die clausules inzake “gross-up” en vroegtijdige aflossing bevatten en

– wanneer de uitbetalende instantie, als gedefinieerd in artikel 4, is gevestigd in de Republiek San Marino en

– wanneer die uitbetalende instantie de rente rechtstreeks betaalt aan, of een rentebetaling bewerkstelligt ten onmiddellijke gunste van, een uiteindelijk gerechtigde die zijn woonplaats heeft in een lidstaat van de Europese Gemeenschap.

Indien en vanaf het moment dat geen enkele lidstaat van de Europese Gemeenschap nog bepalingen toepast van gelijke strekking als die welke in artikel 7 van deze Overeenkomst zijn vastgesteld, zijn de bepalingen van dit artikel nog slechts van toepassing op verhandelbare schuldinstrumenten:

– die clausules inzake "gross-up" en vroegtijdige aflossing bevatten en

– wanneer de uitbetalende instantie van de emittent gevestigd is in de Republiek San Marino en

– wanneer die uitbetalende instantie de rente rechtstreeks betaalt aan, of een rentebetaling bewerkstelligt ten onmiddellijke gunste van, een uiteindelijk gerechtigde die zijn woonplaats heeft in een lidstaat van de Europese Gemeenschap.

Indien op of na 1 maart 2002 een vervolgemissie plaatsvindt van een van de vorenvermelde verhandelbare schuldinstrumenten, uitgegeven door een overheid of een gelijkgestelde entiteit die als overheidsinstantie optreedt of waarvan de rol erkend is bij internationaal verdrag (genoemd in bijlage II bij deze Overeenkomst), wordt de emissie van een dergelijk instrument, bestaande uit de oorspronkelijke emissie en vervolgemissies, in haar geheel beschouwd als een schuldvordering in de zin van artikel 6, lid 1, onder a).

Indien op of na 1 maart 2002 een vervolgemissie plaatsvindt van een van de vorenvermelde verhandelbare schuldinstrumenten, uitgegeven door een andere emittent die niet valt onder het bepaalde in de vierde alinea, wordt die emissie aangemerkt als een schuldvordering in de zin van artikel 6, lid 1, onder a).

2. Dit artikel vormt geen belet voor de Republiek San Marino en de lidstaten van de Europese Gemeenschap om overeenkomstig hun nationale wetgeving belasting te blijven heffen op inkomsten uit de in lid 1 genoemde verhandelbare schuldvorderingen.

Artikel 12

Andere bronbelastingen – verband met andere overeenkomsten

1. Deze Overeenkomst belet de partijen niet om behalve de in deze Overeenkomst genoemde bronbelasting ook andere bronbelastingen te heffen overeenkomstig hun nationale wetten of verdragen ter voorkoming van dubbele belasting.

2. De bepalingen van de verdragen ter voorkoming van dubbele belasting tussen de Republiek San Marino en de lidstaten van de Europese Gemeenschap vormen geen belet voor de heffing van de bronbelasting waarin deze Overeenkomst voorziet.

Artikel 13

Uitwisseling van informatie op verzoek

1. De bevoegde autoriteiten van de Republiek San Marino en de lidstaten van de Europese Gemeenschap wisselen gegevens uit over gedragingen die worden beschouwd als belastingfraude overeenkomstig de wetgeving van de staat aan welke het verzoek is gericht, of soortgelijke aangelegenheden met betrekking tot de onder deze Overeenkomst vallende inkomsten. Onder "soortgelijke aangelegenheden" worden uitsluitend overtredingen verstaan met dezelfde graad van onrechtmatigheid als het geval is voor belastingfraude overeenkomstig de wetgeving van de staat aan welke het verzoek is gericht, die op enigerlei wijze afbreuk kunnen doen aan de fiscale belangen van de verzoekende staat. In antwoord op een zorgvuldig gemotiveerd verzoek verstrekt de staat aan welke het verzoek is gericht, gegevens met betrekking tot de gedragingen waarnaar de verzoekende staat een onderzoek instelt, of mogelijk wenst in te stellen, op strafrechtelijke of niet-strafrechtelijke basis.

2. Bij het bepalen of informatie in antwoord op een verzoek kan worden verstrekt, past de staat aan welke het verzoek is gericht, de regels betreffende verjaring toe overeenkomstig de wetgeving van de verzoekende staat.

3. De staat aan welke het verzoek is gericht, verstrekt de informatie indien de verzoekende staat een redelijk vermoeden heeft dat de gedragingen belastingfraude vormen of soortgelijke aangelegenheden betreffen. Het vermoeden van de verzoekende staat dat de gedragingen belastingfraude vormen of soortgelijke aangelegenheden betreffen, kan zijn gebaseerd op:

   a) documenten, al dan niet geauthentiseerd, omvattende, maar niet daartoe beperkt, bescheiden van het bedrijf, boeken, of bankrekeninginformatie;

   b) verklaringen van de belastingbetaler;

   c) gegevens van een informant of een derde persoon, die onafhankelijk zijn gecontroleerd of waarvan kan worden aangenomen dat die betrouwbaar zijn; of

   d) indirect bewijs.

4. De bevoegde autoriteit van de verzoekende staat verstrekt de bevoegde autoriteit van de staat aan welke het verzoek is gericht, de volgende gegevens wanneer hij krachtens deze Overeenkomst om informatie verzoekt, teneinde het verwachte belang van de informatie voor het verzoek aan te tonen:

   (a) de identiteit van de persoon naar wie een enquête of onderzoek is ingesteld;

   (b) een verklaring met betrekking tot de gewenste informatie, waaronder de aard van die informatie en de vorm waarin de verzoekende staat deze wil ontvangen van de staat aan welke het verzoek is gericht;

   (c) het fiscale doel waarvoor de informatie wordt gevraagd;

   (d) redenen op grond waarvan wordt aangenomen dat de gevraagde informatie wordt bijgehouden in de staat aan welke het verzoek is gericht, dan wel in het bezit of het

beheer is van een persoon in het rechtsgebied van de staat aan welke het verzoek is gericht;

(e) voorzover bekend, de naam en het adres van de persoon (personen) die vermoedelijk in het bezit van de gevraagde informatie is (zijn);

(f) een verklaring waarin wordt bevestigd dat het verzoek in overeenstemming is met de wetten en de bestuursrechtelijke praktijken van de verzoekende staat, dat de bevoegde autoriteit van de verzoekende staat de informatie zou kunnen verkrijgen overeenkomstig de wetten van die staat of de gebruikelijke bestuursrechtelijke procedures indien de gevraagde informatie zich in het rechtsgebied van de verzoekende staat bevond, alsmede dat het verzoek in overeenstemming is met deze Overeenkomst;

(g) een verklaring waarin wordt bevestigd dat de verzoekende staat alle op zijn grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend om de informatie te verkrijgen, met uitzondering van die welke onevenredige inspanningen zouden vereisen.

5. De bevoegde autoriteit van de staat aan welke het verzoek is gericht, verstrekt de gevraagde informatie zo spoedig mogelijk aan de verzoekende staat.

6. De Republiek San Marino opent bilaterale onderhandelingen met elke lidstaat om individuele categorieën te definiëren van gevallen vallende onder "soortgelijke aangelegenheden" overeenkomstig de belastingprocedure die door die staat wordt toegepast.

Artikel 14

Vertrouwelijkheid van informatie

Alle door een Overeenkomstsluitende partij krachtens deze Overeenkomst ontvangen gegevens worden op vertrouwelijke wijze behandeld en mogen uitsluitend worden verstrekt aan personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechtbanken en bestuurslichamen) in het rechtsgebied van de Overeenkomstsluitende partij die betrokken zijn bij de vaststelling of inning van, de handhaving of vervolging in verband met, dan wel de behandeling van bezwaarschriften met betrekking tot de belastingen die onder deze Overeenkomst vallen. Deze personen of autoriteiten gebruiken de gegevens uitsluitend voor die doelstellingen. Zij mogen de gegevens tijdens openbare rechtszittingen of bij rechterlijke uitspraken bekendmaken. De gegevens mogen slechts met uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de partij aan welke het verzoek is gericht, aan enig andere persoon, entiteit, autoriteit of rechtsgebied worden verstrekt.

Artikel 15

Overleg en toetsing

1. Indien de bevoegde autoriteit van de Republiek San Marino en een of meer van de andere in bijlage I genoemde bevoegde autoriteiten het niet eens zijn over de interpretatie of toepassing van deze Overeenkomst, trachten zij in onderling overleg tot een oplossing te komen. Zij brengen de Commissie van de Europese Gemeenschappen en de bevoegde

autoriteiten van de andere lidstaten onmiddellijk op de hoogte van de resultaten van hun overleg. Met betrekking tot interpretatievraagstukken kan de Commissie op verzoek van een van de in bijlage I genoemde bevoegde autoriteiten deelnemen aan het overleg.

2. De Overeenkomstsluitende partijen treden ten minste om de drie jaar of op verzoek van een van de partijen met elkaar in overleg om de technische werking van deze Overeenkomst te evalueren en, indien de Overeenkomstsluitende partijen zulks nodig achten, te verbeteren en om internationale ontwikkelingen te beoordelen. Het overleg wordt gehouden binnen een maand na het verzoek daartoe of, in dringende gevallen, zo spoedig mogelijk.

3. Op basis van een dergelijke beoordeling kunnen de Overeenkomstsluitende partijen overleg plegen om te bestuderen op welke punten de Overeenkomst moet worden aangepast, rekening houdende met internationale ontwikkelingen.

4. Zodra er voldoende ervaring is opgedaan met de volledige implementatie van deze Overeenkomst, plegen de Overeenkomstsluitende partijen overleg om te bestuderen op welke punten de Overeenkomst moet worden aangepast, rekening houdende met internationale ontwikkelingen.

5. Met het oog op het in de leden 1, 2 en 3 bedoelde overleg stellen de Overeenkomstsluitende partijen elkaar op de hoogte van mogelijke ontwikkelingen die van invloed kunnen zijn op de goede werking van deze Overeenkomst. Dit omvat mede relevante overeenkomsten tussen een der Overeenkomstsluitende partijen en een derde land.

Artikel 16

Ondertekening, inwerkingtreding en geldigheidsduur

1. Deze Overeenkomst dient door de Overeenkomstsluitende partijen volgens hun eigen procedures te worden bekrachtigd of goedgekeurd. De Overeenkomstsluitende Partijen zullen elkaar in kennis stellen van de voltooiing van deze procedures. De Overeenkomst treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgende op de laatste kennisgeving.

2. Op voorwaarde dat is voldaan aan ’s lands constitutionele eisen inzake de sluiting van internationale overeenkomsten en onverminderd artikel 17 dient de Republiek San Marino deze Overeenkomst effectief te implementeren en toe te passen vanaf 1 juli 2005 en de Europese Gemeenschap daarvan in kennis te stellen.

3. Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een Overeenkomstsluitende partij wordt beëindigd.

4. Iedere Overeenkomstsluitende partij kan deze Overeenkomst beëindigen door de andere Overeenkomstsluitende partij daarvan in kennis te stellen. In dat geval eindigt de geldigheid van de Overeenkomst twaalf maanden na een dergelijke kennisgeving.

Artikel 17

Toepassing

1. De toepassing van deze Overeenkomst is afhankelijk van de vaststelling en implementatie door de afhankelijke of geassocieerde gebieden van de lidstaten van de Europese Gemeenschap genoemd in het verslag van de Raad (Economische en Financiële Zaken) aan de Europese Raad van Santa Maria da Feira van 19 en 20 juni 2000, alsmede door, respectievelijk, de Verenigde Staten van Amerika, de Zwitserse Bondsstaat, Andorra, Liechtenstein en Monaco, van dezelfde of gelijkwaardige maatregelen als die welke in de richtlijn of deze Overeenkomst zijn vervat.

2. De Overeenkomstsluitende partijen besluiten, in onderling overleg, ten minste zes maanden voor de in artikel 16, lid 2, genoemde datum of aan de in bovenstaand lid genoemde voorwaarde wordt voldaan met betrekking tot de datum van inwerkingtreding van de betreffende maatregelen in de betrokken derde landen en afhankelijke of geassocieerde gebieden. Indien de Overeenkomstsluitende partijen besluiten dat niet aan de voorwaarde wordt voldaan, stellen zij, in onderling overleg, een nieuwe datum vast voor de toepassing van artikel 16, lid 2.

3. De toepassing van deze Overeenkomst of gedeelten daarvan kan met onmiddellijke ingang door een van de Overeenkomstsluitende partijen worden geschorst door kennisgeving aan de andere partij, indien de richtlijn of een gedeelte van de richtlijn overeenkomstig de wetgeving van de Europese Gemeenschap, hetzij tijdelijk, hetzij definitief niet langer van toepassing is of in het geval dat een lidstaat de toepassing van de betreffende uitvoeringsbepalingen schorst.

4. Elke Overeenkomstsluitende partij kan de toepassing van deze Overeenkomst schorsen door kennisgeving aan de andere Overeenkomstsluitende partij, indien een van de in lid 1 bedoelde derde landen of gebieden besluit de in dat lid bedoelde maatregelen niet langer toe te passen. De schorsing van de toepassing geschiedt ten vroegste twee maanden na de kennisgeving. Zodra de maatregelen opnieuw van kracht zijn, wordt de schorsing van de toepassing van deze Overeenkomst opgeheven.

Artikel 18

Vorderingen en eindafrekening

1. Indien deze Overeenkomst wordt beëindigd of de toepassing ervan geheel of gedeeltelijk wordt geschorst, blijven de vorderingen van individuele personen overeenkomstig artikel 10 onverlet.

2. De Republiek San Marino stelt in een dergelijk geval aan het eind van de toepassingsduur van de Overeenkomst een eindafrekening op en verricht een eindbetaling aan de lidstaten van de Europese Gemeenschap.

Artikel 19

Territoriale werkingssfeer

Deze Overeenkomst is van toepassing, enerzijds, op ieder grondgebied waar het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap van toepassing is, onder de in dat verdrag neergelegde voorwaarden, en, anderzijds, op het grondgebied van de Republiek San Marino.

Artikel 20

Bijlagen

1. De bijlagen maken deel uit van deze Overeenkomst.

2. De in bijlage I opgenomen lijst van bevoegde autoriteiten kan door eenvoudige kennisgeving aan de andere Overeenkomstsluitende partij worden gewijzigd door, wat de in punt a) van deze bijlage genoemde autoriteit betreft, de Republiek San Marino en door, wat de overige autoriteiten betreft, de Europese Gemeenschap.

De in bijlage II opgenomen lijst van gelijkgestelde entiteiten kan in onderling overleg worden gewijzigd.

Artikel 21

Talen

1. Deze Overeenkomst is opgesteld in twee exemplaren in de Spaanse, Deense, Duitse, Griekse, Engelse, Franse, Italiaanse, Nederlandse, Portugese, Finse en Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek.

2. De exemplaren in de Tsjechische, Estse, Letse, Litouwse, Hongaarse, Maltese, Poolse, Slowaakse en Sloveense taal worden door de Overeenkomstsluitende partijen geauthentiseerd op basis van een briefwisseling. Zij zijn eveneens authentiek, op dezelfde wijze als de teksten in de in lid 1 genoemde talen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben geplaatst.

Gedaan te ....., op .....

Voor

Voor

BIJLAGE I

Lijst van bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende partijen

Voor de toepassing van deze Overeenkomst zijn de volgende instanties “bevoegde autoriteiten”:

a) in de Republiek San Marino: il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio of een gemachtigd vertegenwoordiger,

b) in het Koninkrijk België: de minister van Financiën/Le Ministre des Finances of een gemachtigd vertegenwoordiger,

c) in de Tsjechische Republiek: Ministr financí of een gemachtigd vertegenwoordiger,

d) in het Koninkrijk Denemarken: Skatteministeren of een gemachtigd vertegenwoordiger,

e) in de Bondsrepubliek Duitsland: der Bundesminister der Finanzen of een gemachtigd vertegenwoordiger,

f) in de Republiek Estland: Rahandusminister of een gemachtigd vertegenwoordiger,

g) in de Helleense Republiek: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών of een gemachtigd vertegenwoordiger,

h) in het Koninkrijk Spanje: el Ministro de Economía y Hacienda of een gemachtigd vertegenwoordiger,

i) in de Franse Republiek: le Ministre chargé du budget of een gemachtigd vertegenwoordiger,

j) in Ierland: the Revenue Commissioners of hun gemachtigd vertegenwoordiger,

k) in de Italiaanse Republiek: il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali of een gemachtigd vertegenwoordiger,

l) in de Republiek Cyprus: Υπουργός Οικονομικών of een gemachtigd vertegenwoordiger,

m) in de Republiek Letland: Finanšu ministrs of een gemachtigd vertegenwoordiger,

n) in de Republiek Litouwen: Finansų ministras of een gemachtigd vertegenwoordiger,

o) in het Groothertogdom Luxemburg: le Ministre des Finances of een gemachtigd vertegenwoordiger; voor de toepassing van artikel 13 is de bevoegde autoriteit evenwel “le Procureur Général d'Etat luxembourgeois”,

p) in de Republiek Hongarije: a pénzügyminiszter of een gemachtigd vertegenwoordiger,

q) in de Republiek Malta: il-Ministru responsabbli ghall-Finanzi of een gemachtigd vertegenwoordiger,

r) in het Koninkrijk der Nederlanden: de Minister van Financiën of een gemachtigd vertegenwoordiger,

s) in de Republiek Oostenrijk: der Bundesminister für Finanzen of een gemachtigd vertegenwoordiger,

t) in de Republiek Polen: Minister Finansów of een gemachtigd vertegenwoordiger,

u) in de Portugese Republiek: o Ministro das Finanças of een gemachtigd vertegenwoordiger,

v) in de Republiek Slovenië: Minister za finance of een gemachtigd vertegenwoordiger,

w) in de Slowaakse Republiek: Minister financií of een gemachtigd vertegenwoordiger,

x) in de Republiek Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet of een gemachtigd vertegenwoordiger,

y) in het Koninkrijk Zweden: Finansdepartementet of een gemachtigd vertegenwoordiger,

z) in het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en in de Europese gebiedsdelen voor de buitenlandse betrekkingen waarvan het Verenigd Koninkrijk verantwoordelijk is: de Commissioners of Inland Revenue of hun gemachtigd vertegenwoordiger en de bevoegde autoriteit in Gibraltar, die door het Verenigd Koninkrijk wordt aangewezen overeenkomstig het Akkoord met betrekking tot de autoriteiten van Gibraltar in de context van EU- en EG-instrumenten en daarmee verband houdende verdragen welke zijn aangemeld bij de lidstaten en instellingen van de Europese Unie van 19 april 2000, waarvan het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie de Republiek San Marino een exemplaar zal doen toekomen, en dat van toepassing zal zijn op deze Overeenkomst.

BIJLAGE II

Lijst van gelijkgestelde entiteiten

Voor de toepassing van artikel 11 van deze Overeenkomst worden de volgende entiteiten beschouwd als "*gelijkgestelde entiteit die als overheidsinstantie optreedt of waarvan de rol erkend is bij internationaal verdrag*":

ENTITEITEN IN DE EUROPESE UNIE:

België

– Vlaams Gewest

– Région wallonne (Waals Gewest)

– Brussels Hoofdstedelijk Gewest/Région de Bruxelles-Capitale

– Communauté française (Franstalige Gemeenschap)

– Vlaamse Gemeenschap

– Deutschsprachige Gemeinschaft (Duitstalige Gemeenschap)

Spanje

– Xunta de Galicia (regering van de Autonome Gemeenschap van Galicië)

– Junta de Andalucía (regering van de Autonome Gemeenschap van Andalusië)

– Junta de Extremadura (regering van de Autonome Gemeenschap van Extremadura)

– Junta de Castilla- La Mancha (regering van de Autonome Gemeenschap van Castilië-La Mancha)

– Junta de Castilla-León (regering van de Autonome Gemeenschap van Castilië-León)

– Gobierno Foral de Navarra (regering van de Autonome Gemeenschap van Navarra)

– Govern de les Illes Balears (regering van de Autonome Gemeenschap van de Balearen)

– Generalitat de Catalunya (regering van de Autonome Gemeenschap van Catalonië)

– Generalitat de Valencia (regering van de Autonome Gemeenschap van Valencia)

– Diputación General de Aragón (regering van de Autonome Gemeenschap van Aragón)

– Gobierno de las Islas Canarias (regering van de Autonome Gemeenschap van de Canarische Eilanden)

– Gobierno de Murcia (regering van de Autonome Gemeenschap van Murcia)

– Gobierno de Madrid (regering van de Autonome Gemeenschap van Madrid)

– Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (regering van de Autonome Gemeenschap van Baskenland)

– Diputación Foral de Guipúzcoa (Provincieraad van Guipúzcoa)

– Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Provincieraad van Biskaje)

– Diputación Foral de Alava (Provincieraad van Alava)

– Ayuntamiento de Madrid (Gemeente Madrid)

– Ayuntamiento de Barcelona (Gemeente Barcelona)

– Cabildo Insular de Gran Canaria (Eilandraad van Gran Canaria)

– Cabildo Insular de Tenerife (Eilandraad van Tenerife)

– Instituto de Crédito Oficial (Officiële Kredietinstelling)

– Instituto Catalán de Finanzas (Catalaans Instituut voor Financiën)

– Instituto Valenciano de Finanzas (Valenciaans Instituut voor Financiën)

Griekenland

– Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Griekse Organisatie voor Telecommunicatie)

– Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Organisatie van de Griekse Spoorwegen)

– Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Openbaar Elektriciteitsbedrijf)

Frankrijk

– La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fonds voor de aflossing van de sociale schuld);

– L'Agence française de développement (AFD) (Frans Agentschap voor Ontwikkeling);

– Réseau Ferré de France (RFF) (Spoorwegennet van Frankrijk);

– Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nationaal Autosnelwegenfonds);

– Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Openbare Bijstand Parijse Ziekenhuizen);

– Charbonnages de France (CDF) (Franse Steenkoolwinning);

– Entreprise minière et chimique (EMC) (Mijnbouw- en chemiebedrijf).

Italië

– Regio's

– Provincies

– Gemeenten

– Cassa Depositi e Prestiti (Deposito- en Consignatiefonds)

Letland

– Pašvaldības (lokale overheden)

Polen

– gminy (gemeenten)

– powiaty (districten)

– województwa (provincies)

– związki gmin (associaties van gemeenten)

– związki powiatów (associaties van districten)

– związki województw (associaties van provincies)

– miasto stoleczne Warszawa (hoofdstad Warschau)

– Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agentschap voor herstructurering en modernisering van de landbouw)

– Agencja Nieruchomości Rolnych (Agentschap voor landbouweigendom)

Portugal

– Região Autónoma da Madeira (Autonome Regio Madeira)

– Região Autónoma dos Açores (Autonome Regio der Azoren)

– Gemeenten

Slowakije

– mestá a obce (gemeenten)

– Železnice Slovenskej republiky (Slowaakse spoorwegmaatschappij)

– Štátny fond cestného hospodárstva (Staatsfonds voor beheer van het wegennet)

– Slovenské elektrárne (Slowaakse elektriciteitscentrales)

– Vodohospodárska výstavba (Bouwmaatschappij voor waterbeheer)

INTERNATIONALE ENTITEITEN:

– Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling

– Europese Investeringsbank

– Aziatische Ontwikkelingsbank

– Afrikaanse Ontwikkelingsbank

– Wereldbank/IBRD/IMF

– Internationale Financieringsmaatschappij

– Inter-Amerikaanse Ontwikkelingsbank

– Fonds voor sociale ontwikkeling van de Raad van Europa

– Euratom

– Europese Gemeenschap

– Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andes-ontwikkelingsmaatschappij)

– Eurofima

– Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal

– Noordse Investeringsbank

– Caribische Ontwikkelingsbank

Het bepaalde in artikel 11 laat internationale verplichtingen die de Overeenkomstsluitende partijen mogelijk ten overstaan van voornoemde internationale entiteiten zijn aangegaan, onverlet.

ENTITEITEN IN DERDE LANDEN:

De entiteiten die aan de volgende criteria voldoen:

1. De entiteit wordt ondubbelzinnig geacht, overeenkomstig de nationale criteria, een publieke entiteit te zijn.

2. Deze publieke entiteit is een niet-commerciële producent die een cluster van activiteiten beheert en financiert, waarbij hij voornamelijk niet-commerciële goederen en diensten levert, die bestemd zijn om aan de gemeenschap ten goede te komen en die effectief worden gecontroleerd door de centrale overheid.

3. De publieke entiteit is een grote en regelmatige emittent van schuldinstrumenten.

4. De betrokken staat is in staat te waarborgen dat de publieke entiteit niet tot vroegtijdige aflossing zal overgaan in het geval van gross-up-clausules.